

ת"פ 65536/02/24 - כל גומי י. רפפורט בע"מ נגד המחלקה לאכיפת דיני מקרקעין בפרקליטות המדינה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עתפ"ב 65536-02-24 כל גומי י. רפפורט בע"מ נ' המחלקה לאכיפת דיני מקרקעין
בפרקליטות המדינה

לפני המערערת נגד המשיבה החלטה
כבוד השופטת אפרת פינק
כל גומי י. רפפורט בע"מ באמצעות ב"כ עוה"ד גדעון בן-אור
המחלקה לאכיפת דיני מקרקעין בפרקליטות המדינה

לפניי בקשה לעיכוב ביצוע רכיב הקנס עד למתן החלטה בערעור.

עניינו של הערעור בגזר דינו של בית משפט השלום בפתח תקווה (כבוד השופטת רבקה גלט) בתפ"ב 49451-12-22 מיום 14.1.24, במסגרתו הוטל על המבקשת קנס בסכום של 500,000 ₪, בגין שימוש אסור במקרקעין.

מבוא

1. על המבקשת הוטל קנס מינהלי בסכום של 600,000 ₪, בגין שימוש אסור במקרקעין.
2. לאחר שביקשה להישפט, הוגש נגד המבקשת כתב אישום, המייחס לה עבירה של שימוש אסור במקרקעין, לפי סעיפים 243(ד), 243(א)(3), 243(ו)(1) ו-243(ו)(5) לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה - 1965. לפי כתב האישום, החל משנת 2014, עשתה המבקשת שימוש מסחרי במקרקעין ששכרה, המיועדים לחקלאות, הידועים כגוש 4763, חלקה 9. המבקשת הורשעה, לפי הודאתה, בהכרעת דין מיום 5.3.23.
3. בגזר הדין מיום 14.1.24, קבע בית המשפט מתחם קנס הנע בין קנס המקור ובין סכום של 700,000 ₪, וזאת נוכח נסיבות כתב האישום, שכללו עשיית שימוש במקרקעין על פני שנים ארוכות ואף תוך הפרת צו שיפוטי. לזכות המבקשת ציין בית המשפט, את פינוי המקרקעין בטרם מתן גזר הדין, הגם שהדבר נעשה באיחור ניכר ותוך הפרת הצו. עוד קבע, כי בשל הפחתת סכום הקנס לבעלי הקרקע, יש להפחית גם כאן מקנס המקור. מכאן החליט לגזור על המבקשת קנס כספי בסכום של 500,000 ₪, שישולם ב-36.1.24. החל מיום 1.4.24.
4. בבקשה טען בא כוח המבקשת, כי המבקשת מפרנסת 12 משפחות ומצבה הכלכלי בכי רע. לטענתו, גם לא ייגרם למשיבה נזק מדחיית התשלום. כן טען, כי סיכויי הערעור טובים, שכן בית המשפט לא יישם את הדין כראוי בקביעת מתחם הענישה, ולא נתן משקל ראוי להפסקת השימוש האסור בטרם ניתן גזר הדין.
5. בא כוח המשיבה טען, כי סיכויי הערעור נמוכים, בהתחשב בהפחתת קנס המקור על ידי בית המשפט. עוד טען, כי תשלום קנס אינו יוצר מצב בלתי הפיך, כך שאין מקום לעכב את ביצועו, בפרט כאשר הערעור

מופנה נגד גזר הדין בלבד. כן טען, כי גם אם הסכום יופחת במסגרת הערעור, עדיין יוותר סכום משמעותי לתשלום, ומכאן שהתשלומים על חשבון הקנס לא יתייתרו.

דין והכרעה

6. כידוע, ערכאת ערעור לא תורה על עיכוב תשלום קנס שנפסק בערכאה הדיונית רק בשל הגשת ערעור, וזאת, משום שאין בתשלום קנס כדי לגרום למערער נזק בלתי הפיך, במקרה בו הערעור יתקבל והקנס יופחת או יבוטל. מכאן נפסק, כי עיכוב ביצוע קנס יתאפשר רק במקרים נדירים שבנדירים (ע"פ 7688/23 קוינגטון נ' מדינת ישראל (28.12.23); ע"פ 9165/20 פרץ נ' מדינת ישראל, בפסקה 28 (24.6.21); ע"פ 3745/15 אלבוז נ' מדינת ישראל, בפסקה 4 (22.05.2017); ע"פ 5957/12 רבזידה נ' מדינת ישראל, בפסקה 7 (27.5.13)).

7. במקרה הנדון, לא מתקיימות נסיבות חריגות המצדיקות את עיכוב ביצוע הקנס.

8. הערעור מכוון נגד גזר הדין בלבד, ולמעשה, גם אם תתקבלנה טענות המבקשת במלואן, עדיין יוותר סכום קנס משמעותי ביותר לתשלום. משמעות הדבר, כי הסכומים שישולמו על חשבון הקנס עד לשמיעת הערעור, יקוזזו מיתרת התשלום. כאן המקום להדגיש, כי מועד הערעור נקבע ליום 3.6.24. משמע, כי עד לדיון ישולמו אך שלושה תשלומים מתוך 36!, וגם אם מועד הדיון ידחה במספר חודשים, מדובר יהיה בתשלום חלק קטן מיתרת הקנס. כך או כך, ממילא קנס אינו עונש בלתי הפיך ואין חשש כי המשיבה - רשות מרשויות המדינה - לא תשיבו (ע"פ 391/18 בני פאוזי שומשום (2009) בע"מ נ' בני ג'ורג' שוקחה בע"מ, בפסקה 26 (31.1.18)).

9. לאור כל האמור, אין מקום להיעתר לבקשה לעיכוב ביצוע הקנס, והבקשה - נדחית.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, ג' ניסן תשפ"ד, 11 אפריל 2024, בהעדר הצדדים.